

SUOMEN KIRKKO

2011

Päätoimittaja: Teuvo V. Riikonen
Suunnittelu ja toteutus: Petteri Pitkänen ja Eija Luostarinen
Kuvat: opiston kuva-arkisto, Po-Ching Huang

Kansi:
Julkaisija: Savonlinnan kristillinen opisto ry
Painopaikka: Myllypaino, Leväsjoki 2012

SUVAITSEVAINEN KANSANOPISTO

Suvaitsevaisuus on yksi aikamme muotianoista. Suurin osa meistä haluaa olla suvaitsevaisia, mutta käytännössä meidän suvaitsevaisuutemme on usein valikoivaa. Unescon (1995) mukaan suvaitsevaisuus on ”toisen ihmisen aitoa hyväksymistä ja arvostusta, ei myöntöväisyyttä, alentuvaisuutta, suojeutta tai vain toisen sietämistä”. Suvaitsevaisuuteen kuuluvat ihmisarvon kunnioittaminen ja tasavertaisuus, oli ihmisen uskonto, ihonväri, puhekieli, kulttuuri, tausta tai kansallisuus mikä tahansa. Samoin ihmisarvoa tulee kunnioittaa terveydentilaan, ikään tai sosiaalisen asemaan katsomatta.

Suvaitseva ihminen suhtautuu erilaisuuteen avoimesti ja hyväksyvästi tuntematta ylemmyyttä tai halveksuntaa. Suvaitsevaisuuteen kuuluu myös, että jokaisella on sananvapauden perustuva oikeus esittää omia käsityksiään ja katsomuksiaan.

Kansanopistot ovat aina olleet suvaitsevaisia. On siedetty erilaisuutta ja hyväksytyt erilaiset aatteelliset taustat. Opistojen sisälle on mahtunut kansa kaikessa kirjossaan. Muista maista tulleet on otettu vastaan. Eriikäiset ovat löytäneet paikkansa. Eri tavoin oppiville on rakennettu sopivia oppimisympäristöjä, ja kaikille on

haluttu antaa mahdollisuus sivistykseen, koulutukseen ja uuden oppimiseen. Savonlinnan kristilliselle opistolle suvaitsevaisuus on niin selvää, että siitä ei ole edes pidetty ääntä. Kristillisestä identiteetistä tinkimättä ihmisiin suhtaudutaan Jumalan luomistyötä arvostaen ja kunnioittaen. Erilaisille ihmisille on etsitty ja löydetty erilaisia mahdollisuuksia.

Vuosi 2011 oli opiston historiassa pitkien linjojen kaikkien aikojen paras. Eri linjoilla aloitti syksyllä 111 opiskelijaa – suurin osa heistä maahanmuuttajia. Toisaalta kulunut vuosi oli monella tavalla haasteellinen. Vuoden aikana opistojen, ja myös Savonlinnan kristillisen opiston, vapaan sivistystyön ylläpitämislupa uusittiin, mikä suo yhä parempia mahdollisuuksia hyödyntää erilaisia koulutusmahdollisuuksia. Vuoden suurin investointi oli mittava keittiöremontti. Samanlaisesti opetustiloja kunnostettiin ja uusia opettajia palkattiin lisääntyvien oppilasmäärien takia. Kun lisäksi ilmaantui muita yllättäviä menoja, oli opiston tilinpäätös monen vuoden jälkeen alijäämäinen. Huonoin signaali oli se, että valtionosuutta leikattiin 15 % kesken lukukauden.

Vuosi oli täynnä toimintaa ja tapahtumia; opiskelijoita, kurssilaisia ja

vierailijoita. Opisto tarjosi tuhansille mahdollisuuden kouluttaa, kehittää ja virkistää itseään suvaitsevassa ilmapiirissä, kauniissa maisemassa, siisteissä tiloissa ja toimivassa oppimisympäristössä. Kansanopisto elää ja voi hyvin, kun sen ovet ovat auki erilaisille ihmisille.

Kiitän lämpimästi kaikkia yhteistyössä eri tavoin mukana olleita vuoden hyvästä työstä. Samalla kiitän nyt päättyvästä 13 vuoden jaksosta, jonka olen saanut palvella opiston rehtorina. Työ on ollut yhteistä, ystäväjoukko laaja, henkilökunta ammattitaitoista, kansanopistokenttä yhtenäinen ja yksittäisen opiskelijan oppimisen ilon seuraaminen innostavaa. Vapaan sivistystyön aatteelliset juuret ovat kantaneet kaikkina vuosina. Tästä on hyvä jatkaa opiston toimintaa.

Opiston tunnusvirren (151:4) sanoin pyydämme: ”Nyt, Pyhä Henki, taluta, oppaana kulje matkalla. Sanalla meitä valaise, kirkasta Jeesus kaikille.”

Savonlinnan Ritalanmäellä
Agricolan päivänä 9.4.2012
Teuvo V. Riikonen
rehtori

Annika Ollilainen

Kotoisasti kansainvälinen SKO

Luokassa väreilee odotusta. Opiskelijat etsivät paikkansa ja hymyilevät ystävällisesti. Lataan omaan hymyyni lämpöä ja luottamusta. Minua on varoiteltu ja rohkaistu, olen itsevarma ja hyväntuulinen. Katsahdan vielä muutamaa silmäparia valmiina kohtaamaan epäuskon ja ennakkoluulot, ennen kuin vahvistan. Tässä on opettajanne: vaalea, kapoinen ja joidenkin arvioiden mukaan noin viisitoistavuotiaan näköinen. Pedagogisesti pätevä, asialleen omistautuva ja muutenkin mukava suomen kielen opettaja.

Epäilemättä sukupuoli ja ikä eivät ole ainoat tekijät, jotka erottavat minut monien opiskelijoidemme aiemmista opettajista. En lyö, en vaadi ulkoa opeteltuja vastauksia enkä hauku uupuneita myöhästyjiä. Osalle aikuisista toiminnalliset työtävät vaativat sulattelua, ennen kuin niiden hyödyn ja hovin ymmärtää. Lukuvuoden kuluessa on siksi ollut suuri ilo huomata porukan kasvavan vähitellen yhteen, löytävän yhä uusia ystäviä ja tottuvan tapaan jakaa heille vastuuta koko ryhmän oppimisesta.

Arkinen puurtaminen opistolla on vallan mukavaa. Opisto on ajan hermolla: Työntekijä saa olla itsenäinen sekä tehdä yhteistyötä. On vapautta ja vastuuta kehittyä, ja uusia ideoita toteutetaan koko henkilökunnan voimin. On tietotekniikkaa hyödynnettäväksi – sekä vastapainona luonnonvaloa ja vuodenaikoja peilaavat maisemat.

Parasta opistolla ovat kuitenkin ihmiset ja ilmapiiri, jossa kotoisuus kohtaa kansainvälisyyden. Antoisimpia hetkiä ovat ne, kun jää aikaa kuunnella. Erilaisista maista ja olosuhteista saapuneissa opiskelijoissa piilee lukematon määrä kokemuksia, tietoa ja tunteita. Turhan usein sanat puuttuvat tai oikeat kysymykset jäävät kysymättä. Kieliopin, suomitiedon ja käytännön asioiden ohella on muistettava utelias mieli ja itseilmaisun merkitys. Koska sen halua oppia, minkä tahtoo sanoa, ja sen muistaa, mikä koskettaa – sekä opiskelija että opettaja.

Marika Airila

Marika ja Masoud

SUVAITSEVAISUUDESTA

Eikö suvaitsevaisuus ole vain rakkauden varovainen muoto?

Sellainen, jossa katsotaan vähän kauempaa, kun ei vielä uskalleta ihan tosissaan mennä kohti ja rutistaa.

Suvaitsevaisen katse on utelias mieluummin kuin laiska ja kyllästynyt, koska laiskat ja kyllästyneet silmät ovat niillä, jotka uskaltavat vain sietää.

Suvaitsevaisuuden kanssa käsikynkkää kulkee hyväksyminen.

Minä hyväksyn sinun oudot tapasi juoda teetä, jos sinä katsot sormiesi lävitse sitä, että minä myöhästyin kaikkialta viisi minuuttia. Me hyväksymme toistemme vaivat ja puutteet. Minä tulen puoliväliin vastaan, tule sinäkin.

Meillä, luokassa numero neljä, ja toivoakseni koko opiston mäellä, hyväksytään, suvaitaan ja jopa rakastetaan.

Kun yksi meistä joutuu sairaalaan, valumme sinne vääjäämättömänä vanana päivien saatossa pitämääseuraa, näkemään tutut kasvot.

Joku sanoo aamulla ”Minun sydämeni on kylmennyt maailman tuiskuissa”, mutta todistaa väitteensä vääräksi iltpäivällä huolehtimalla nuoremista kuin lapsista, löystyttämällä kireitä monojen nauhoja, tarjoamalla nenäliinaa sydänsurujaan potevalle sanoen:

”Miehet ei itke”:

Mutta itkemme kuitenkin kaikki joskus, miehet kuin naisetkin, ja se on sallittua, niin kuin nauru, riemu ja salamat silmissä. Hitaasti, hitaasti moni asia muuttuu paremmaksi. Nauru valtaa alaa ja jäätyneet kulmat sulavat sisuskaluista vääjäämättä, jos uskaltaa uskoa ja tohtii toivoa. Kun jokainen jaksaa rakastaa oman osansa verran, tulemme huomaamatta kantaneeksi heikoimmat syvien virtojen yli, yksi kerrallaan.

Ja vaivihkaa, tiedämme heidän oppineen uimaan, vaikka eivät he sitä vielä itse huomaakaan.

Jaana Viljakainen

Juha, Jaana, Gidion ja Tu

1.

2.

3.

4.

5.

1. Anneli Mäkelä: "Parattisilintu", paperimassaveistos, siipien väli 105cm

2. Elisa Bey: "Bloody Aino" (Aino Aokte), öljyväri, 50x60cm

3. Mirjami Parviainen: "Kaikkeuteen liittyvä", kollaasi, 42x59cm

4. Päivi Huumponen: "Enkei", akvarelli, 43x61cm

5. Merita Ruusuvuori: "Päivä jolloin roikuin puussa", pastellimaalaus, 30x42cm

6. Tuja Suvinen: "Lahteella", öljyväri, 40x40cm

7. Senja Karppinen: "Kaipauksen teatteri", sekateknikka installaatio, 30x45x25cm

8. Erika Aqueenko: "Rakkauden ja Parattisin kyyhkyt", akryyli, 30x40cm

9. Ruholla Jafari: "Afrikkalainen kuningas", kipsireliefi, 28x17x5cm

10. Marjatta Iivonen: peili, mosaiikki, 35,5x43cm

6.

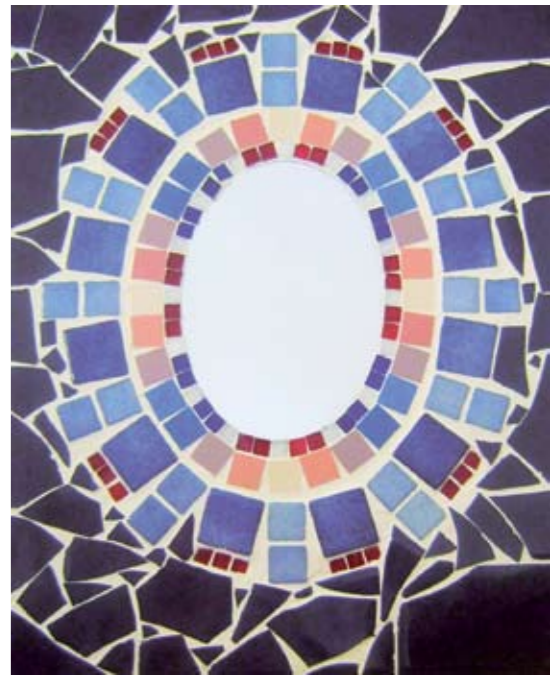
8.

9.

7.

10.

Minä olen sitä mieltä, että olen suvaitsevainen ihminen. Suvaitsevaisuus tarkoittaa, että kaikilla pitää olla hyvä olla. On vaikeaa ymmärtää esimerkiksi sitä, miksi minun kaverini aina laittavat suolaan minun ruokaani tai mehuuni, kun menen pois. Minä en ymmärrä miksi.

Uskonnonvapaus on hyvä asia. On hyvä uskoa johonkin. En halua milloinkaan olla rasisti enkä halua, että minun perheeni on rasisti. Toivon hyvää perhettä ja sitä, että on mukavaa olla. Ja sitä, että maailmassa olisi rakkautta. Minä pidän kaikista ihmisistä. Ei kukaan ole parempi kuin toinen. Minä en ole parempi kuin kaverit. Me kaikki olemme samanlaisia ihmisiä täällä. Rasistilla on huono elämä. Me toivomme, että toiset auttavat meitä, että me olemme parempia. Koulussa on hyvä olla nyt, mutta kohta ei voi olla, jos Jaana menee Amerikkaan. En pääse, koska minä en osaa puhua englantia, mutta toivon, että joskus pääsen. Rasisti ei toivo toiselle hyvää eikä halua parasta maailmassa.

Rasistia ei kiinnosta, mitä tapahtuu sinulle. Vaikka sinulla menee huonosti, ei sinun tarvitse olla rasisti. Me olemme nyt, mutta ei tiedetä milloin mennään pois. Elämä on lyhyt. Kaikki ihmiset ovat erilaisia. Joskus ihmiset ovat ilkeitä ja pahoja. Ei ole hyvä valhehdella ja puhua muiden asioista. Minun mielestäni ihmisten ei tarvitse olla pahoja tai huonoja.

Meidän koulu on hyvä, mutta joskus on sama kuin Kuopio, mikä ei ole hyvä. Koulussa ei ole mitään huonoa, vain ruoka joskus, mutta ei se mitään.

Ollaan me hyviä ihmisiä, koska on meidän aika olla. Maailmassa on nyt meidän vuoro olla. Toivon, että ne, jotka tulevat meidän jälkeen, ovat tosi hyviä ihmisiä

Aboj Angara Mayan

S U V A I T S E V A I S U S

Minusta minä olen suvaitsevainen ihminen, koska tykkään kaikista ihmisistä, vaikka olen tosi hiljainen. Suvaitsevaisuus tarkoittaa sitä, että tykkää kaikista ihmisistä ja hyvistä kavereista. Minusta on tärkeää ymmärtää ihmisiä, koska ihmisillä on erilaisia mielipiteitä ja uskontoja. Minun mielestäni uskonnonvapaus on hyvä asia, koska ihmiset uskovat eri asioihin, mutta ei ole pakko olla uskontoa. Minä en ole rasisti, mutta varmasti ihmiset luulevat, että olen rasisti, koska olen tosi hiljaa ja en hymyile. En tiedä itse millainen olen, tajuun vain että minun elämäni on

vaikeaa ja vähän huonoa. Silti toisille ihmisille voi olla ystävällinen ja voi olla kiltti ihminen. Minun mielestäni ihmiset ovat vähän erilaisia, jotkut ovat suvaitsevaisia, mutta eivät kaikki. Minusta kristillinen opisto on hyvä koulu ja täällä opiskellaan hyviä aineita, mutta oppilaat ovat vähän laiskoja. Minä myös. Joskus en halua yrittää opiskella jotain, jossa olen huono.

Pai Lee

Minun mielestäni suvaitsevaisuus on hyvä tapa ja se on tärkeää kaikille. Olen normaali ihminen ja voin hyväksyä kaikenlaiset ihmiset. Minulle on tärkeää olla ystävällinen ja rehellinen. Iho, uskonto tai kansalaisuus ei ole minusta tärkeää. Minusta suvaitsevaisen ihmisen pitäisi olla ystävällinen sekä kunnioittaa ja kuunnella ihmisiä, kun he puhuvat jostakin asiasta. On tärkeää ymmärtää erilaisia ihmisiä, koska kaikilla on tasa-arvo, laki ja oikeus. Joskus on vaikeaa ymmärtää erilaisia ihmisiä. Ehkä kulttuuri voi olla eri

ja se aiheuttaa sen, että ei ymmärrä toista hyvin ja lisäksi ihmisillä on eri tapoja ja eri mielipiteitä. Haluan taas sanoa: Uskonto ei ole tärkeää minulle. Rakkaus on tärkeä. En halua olla rasisti enkä tykkää rasisteista. Minusta rasisti ihmiset ovat kuin roskia ja kukaan ei tykkää heistä. Voin sanoa, että minusta tämä opisto hyvä ja olen tyytyväinen. Joskus joku ei siivoa keittiötä hänen vuorollaan ja se on vähän tylsä juttu.

Abdul Hadi Mohammadi

Minä olen asunut Suomessa vain 8 kuukautta, ja olen opiskellut kristillisellä opistolla 7 kuukautta. Minulle opiskelu täällä oli alku sopeutumiselle suomalaisen yhteiskuntaan. Minusta se oli erinomaista aikaa.

Täällä on töissä ihania ihmisiä! Opistolla on tasa-arvoinen ilmapiiri ja yhteisymmärrystä kaikkien kesken uskonnosta, kielistä ja iästä riippumatta. Minun mielestäni se on todella tärkeää. Minusta elämä on mukavaa ja helppoa, jos lähellä on positiivisia, ystävällisiä, avuliaita ja motivoituneita ihmisiä. Ajattelen, että on tärkeää ja mielenkiintoista, että opettajat ovat kiinnostuneita elämästä meidän kotimaissa ja että meillä on mahdollisuus keskustella tästä. Kun minä opiskelen täällä, minä saan tietää kulttuureista, tavoista ja elämästä erilaisissa maissa Suomen lisäksi.

Kiitos kaikille kärsivällisyydestä, suvaitsevaisuudesta ja avustusta. Erikseen kiitoksia keittiön työntekijöille hyvästä ruoasta.

Olga Saykonen, Venäjä

Opisto on iso, kaunis ja mukava. Täällä on hyvä asunto, ja ruoka on hyvänmakuista. Me saamme opiston toimistosta hyviä palveluja. Opettajani on rehellinen ja rauhallinen. Hän puhuu hitaasti ja on kiltti opettaja. Kaikki opettajat ovat hyviä ihmisiä, ja kaikki opiskelijat kunnioittavat toisiaan. Minun mielestäni se on tärkeää. Opiskelijat ovat hyviä ihmisiä, joten heille ei tule ongelmia toistensa kanssa. He eivät käytä alkoholia opistolla. Opiskelijat ovat kotoisin monesta erilaisesta maasta. Koska he puhuvat monta erilaista kieltä, he eivät ymmärrä toinen toisensa äidinkieltä. Esimerkiksi jos minä puhun somalian kieltä, muut opiskelijat eivät ymmärrä mitä sanon. Siksi on pakko puhua suomen kieltä, ja me puhumme vain suomea. Olen tyytyväinen elämään opistolla. Kiitos.

Ruqiyo Ali, Somalia

O P I S T O L L A

Minun mielestäni Savonlinnan kristillinen opisto on erinomainen paikka suomalaiselle ja maahanmuuttajalle. Täällä on mahdollisuus opiskella suomen kieltä, peruskoulua, kymppiluokkaa sekä liikuntaa. Opiskelijat voivat myös opiskella rauhassa kirjastossa.

Opistolla hyväksytään kaikki ihmiset, ja täällä onkin ihmisiä 17 eri maasta sekä suomalaiset eli paljon erilaisia kulttuureja ja uskontoja. Oppilaita on noin 100 ja opettajia 9 sekä rehtori. Opettajat ovat ystävällisiä, kohteliaita ja ennakkoluulottomia.

Opiston tilat ovat hyvässä kunnossa, ja vapaa-aikaa voi viettää opiston salissa, jossa voi pelata lentopalloa, jalkapalloa tai pingistä sekä käyttää internetiä. Asuntolat ovat mukavia ja niissä on hyvät olohuoneet, makuuhuoneet ja keittiöt sekä vessat vieraille ja opiskelijoille.

Lisäksi on puusauna, sähkösauna ja pesutupa sekä lakananvaihto kaksi kertaa kuukaudessa. Asuntolat ovat siistejä ja ruoat ovat herkullisia, koska opiston työntekijät ovat viisaita, mukavia ja ahkeria. Lopuksi kiitän vielä opistoa, että se järjestää maahanmuuttajille nämä kaikki mahdollisuudet.

Qais Abdul Hadi, Afganistan

2011-2012

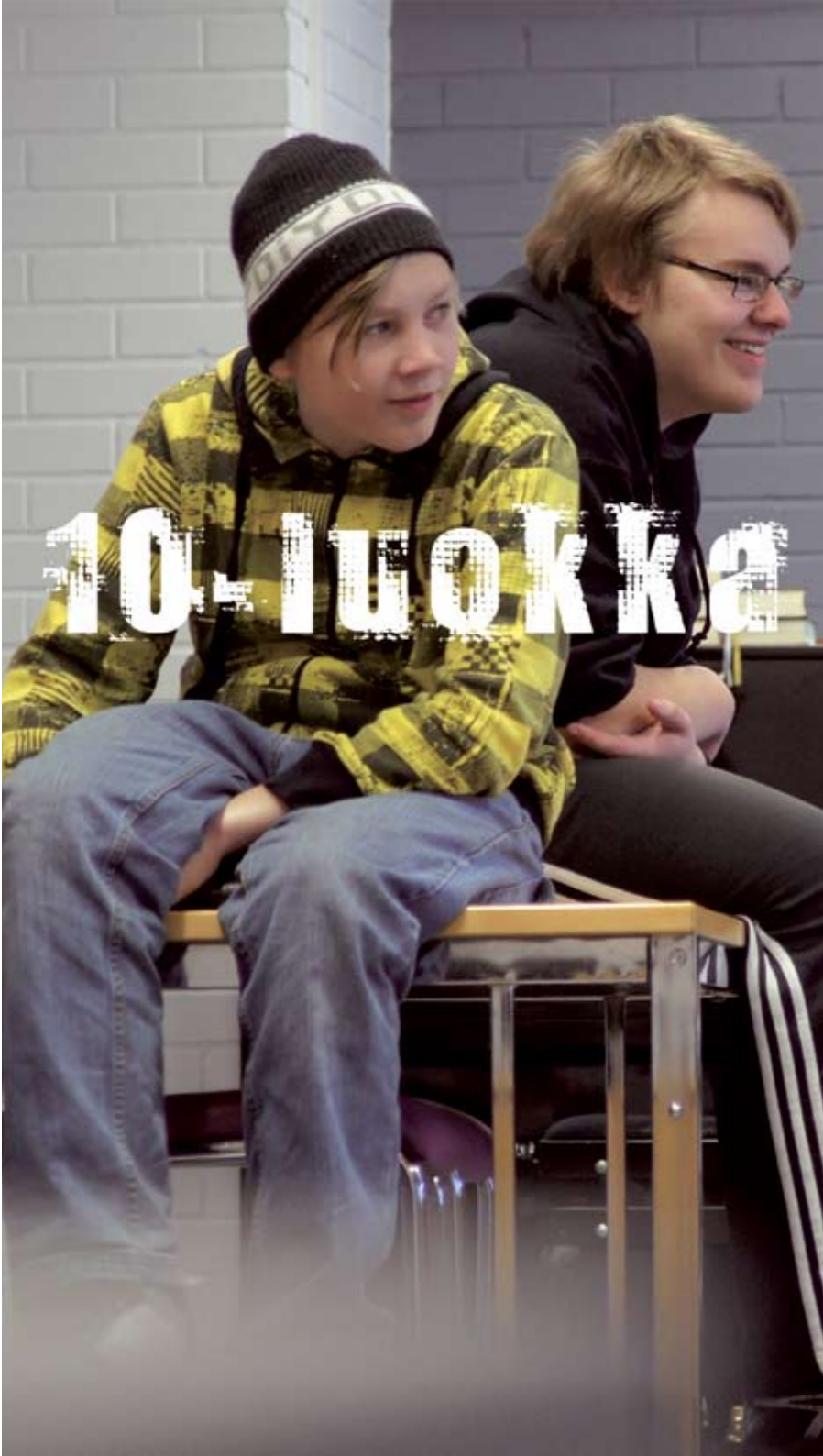

2010-2011

S
K
O

2
0
1
1

Tulin kristilliselle opistolle korottamaan todistuksen numeroita, että pääsisin lukioon. Olin ollut yksinäinen ja kiusattu koko peruskoulun ajan, joten kuvittelin että sama meno jatkuisi täälläkin. Kuvittelin koulunkäynnin olevan samanlaista pakkopullaa kuin ennenkin. Onneksi olen väärässä. Kristillisellä opistolla opiskelu on rentoa ja mukavaa. Opettajat ovat mukavia ja auttavat tarvittaessa. Olen saanut numerot nostettua ja ensi syksynä menen lukioon hyvin todennäköisesti. Tämä vuosi on antanut hyvän pohjan jatkoa ajatellen. Olen myös saanut ainakin yhden hyvän kaverin. Olen myös paljon päässyt yli omista ennakkoluuloistani toisia ihmisiä kohtaan. Vuosi Kristillisellä opistolla on opettanut paljon.

Juho Sallinen 10lk.

Minä tulin 10-luokalle, koska en päässyt ensimmäiseen hakuvaihtoehtoon ja toiseen johon pääsin, lopetin kuukauden jälkeen, koska en viihtynyt siellä ja kukaan ei pitänyt minusta. Minä olen koko lapsuuden ajan ollut yksinäinen ja yläasteella minulla ei ollut yhtään kaveria ja välitunnit istuin aina penkillä yksin, minua kiusattiin henkisesti. Kun tulin tänne opistolle ensimmäisenä päivänä, tapahtui jotain aivan ihmeellistä. Menin sohvahuoneeseen ja siellä istui ihmisiä. Yksi jätkä kysyi, että oletko sinä tulossa kymppille ja minut kutsuttiin liittymään heidän ryhmään. Se tunne oli samaan aikaan tosi mahtava ja tosi outo ja tätä ajatellen koko vuosi on ollut tosi mahtava. Olen pystynyt sanomaan omia mielipiteitä ja saanut puhua ihan mitä huvittaa, eikä ole tarvinnut miettiä, että kehtaako puhua. Itsetunto on samalla noussut huimasti ja täällä koulussa olen pystynyt olemaan yhtä arvokas kuin muutkin. Lisäksi olen itsenäistynyt ja pystyn olemaan irti vanhemmista ja huolehtimaan omista asioista. Lisäksi vielä hyvänä asiana koen, että meidän opettaja on ollut todella rento, eikä ole yhtään kertaa puuttunut meidän asioihin, paitsi jos alkaa olla päivittäisiä poissaoloja. Tunneilla ollaan monesti pelattu käsipalloa tai vaan keskusteltu. Jos haluaa pienen välivuoden, suosittelen ehdottomasti tätä.

Janne 10 lk.

Kun olin (7-9) luokalla ei hyvää arvosana ja haluan parantaa suomen kieli ja myös puhumien. Silloin 7-9 luokalla en uskalla puhun luokka kaverien kanssa. Siksi tulen 10-luokalle. Haluan parantaa näitä kaikki asioita. Minun mielestäni on parantaannut vähän. Tässä 10lk:lla on hyvää opettajat, saan hyvää kaveri. Tunnen myös muita ulkomaalaiset kaveri. Kristillinen opisto on hyvä koulu, hyvä opettajat ja hyvää oppilas. Myös kristillinen opisto on ilma asunto ja ilma ruoka. Tässä 10:lla varma parantaannut kaikki mitä haluamme. Myös olin hakenut jatko opinnot Savonlinna ammatti opisto.

Robert Pleh Reh, 10lk

Tulin 10-luokalle, koska halusin korottaa numeroitani ja en oikein vielä tiennyt yhdeksännellä luokalla mihin haluaisin hakea. Tutustuin heti uusiin ihmisiin ja luokallani olikin jo pari vanhaa tuttua entisestä koulustani.

Opiskelukin alkoi sujua ja sain nostettua monien lukuaineiden numeroita. Vuosi on ollut mielestäni mukava ja olen oppinut paljon, olen myös tutustunut moniin erilaisiin ihmisiin. Yhteishaussa hain kulttuuri alalle Artemialle.

Stina

Tulin 10-luokalle sattumalta, olin käynyt vuoden ammattikoulua ja koska ala ei ollut minulle sopiva, hain kuvataidelinjalle. Kuitenkin jo ensimmäisenä päivänä selvisi, että 10-luokalle mahtuisi vielä. Seurasin 10-opettajaa luokkaan ja luokassa oli 9 muuta tulevaa 10-luokkalaista, jotka toivottivat minut heti tervetulleeksi luokalleen. Tunsin heti, että vuodesta tulisi mahtava. Saisin monia ystäviä ja korottaa arvosanojani. Nyt 10-luokan lopulla voin todeta, että vaikka motivaatio ei aina ole ollut parhain, vuosi on ollut antoisa. Muutamat numerot nousseet, itsenäistymistä olen opetellut opistolla asuessa, vaikka matkaa kotiin ei olisikaan kuin 4km ja paljon mahtavia ystäviä saaneena, voin suhtautua tulevaan avoimin ja rennoin mielin. Vaikkapa tulevaisuuden suunnitelmat ovatkin välillä tuottaneet päänvaivaa.

Jonna Kaipio, 10lk

Tulin 10-luokalle heti peruskoulun jälkeen korottamaan numeroitani ja hakemaan lisää aikaa ammatin valintaan. Opistolle tullessani tunsin tullessani aluksi ihan väärään paikkaan. Opistolla vähän aikaa vietettyäni huomasin, että opistolla olikin yllättävän leppoisaa ja mukavia ihmisiä. Toki opistolla on myös parantamisen varaa esimerkiksi asumisen kanssa. Opettajat ovat ylipäättään mukavia, mutta myös tarpeeksi tiukkoja. Olen saanut numeroita nostettua, joten vuosi on mennyt suht hyvin. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin. Vuosi siis ei ole ollut täysin turha.

Mikko -10 lk

Minä tulin kymppille saadakseen peruskoulun päättötodistuksen, että voisin opiskella Suomessa. En tiennyt mikä odottaisi minua kun en edes puhunut paljon suomea. Mutta silti muutin yksin, 15-vuotiaana, Saksan kolmanneksi suuremmasta kaupungista Savonlinnaan. Olin tavannut Soilin jo aikaisemmin vierailussa, mutta en tiennyt sen enempää tästä paikasta. Tulin tänne sunnuntai-iltana ja Soili antoi minulle avaimet Villa Musican huoneeseen. Seuraavana päivänä minun kämppi saapui ja herätti minut. Ensivaikutus ei ollut paras. Silti meistä tuli parhaita kavereita. Vuosi kymppillä oli hyvä, kehittävä ja kiinnostava. Nyt minulla on uusia kavereita, näkökulmia ja kokemuksia. Olen hakenut Joensuun Lyseon Lukioon. Eli vuosi kymppillä kannatti!

Pasi

Tulin 10-luokalle rehtorin suosittelemana. Minusta oli hyvä, että toimin rehtorin suosittelemuksena, sillä vuosi on ollut mukava. Kymppin jälkeen minua odottaa luultavasti Etelä-Karjalan ammattiopisto, sillä hain sinne liiketalouteen, kosmetologiksi ja matkailualalle. Eniten minua kiinnostaa kuitenkin liiketalous. Kaiken kaikkiaan vuosi on ollut parempi kuin kuvittelin, ihmiset ovat mukavia ja opettajatkin rentoja.

Julia 10 lk.

My time in the north

Before coming to Finland, I informed myself via the Internet and guide books on language, country and people. So I got the image of a cold country with reserved inhabitants who only in sauna will get defrosted. These are all prejudices that need to be confirmed, I thought to myself.

And it's true: these are (almost) nothing else than prejudices. I still remember my very first evening in Savonlinna. Jou and I came by train from a camp in Ylöjärvi. There I first met all the other ICYE-volunteers who have been spread around Finland. In

this camp I got to know people from around the world and as I realised the next day, this was not the last time that I was along with people from a variety of countries. But for coming back to this first evening in Savonlinna: Soili came to the train station for picking us up. At the opisto she showed me my room and explained everything for me. By the very first moment I felt welcome and at the right place.

It was a quiet tough time for me when I didn't know too much Finnish. Sometimes I helped Soili

in her class or in kitchen where it was rather difficult to be understood or even to understand the others. Therefore I went in the beginning almost every morning to Helena's class for learning Finnish. Quickly I got in contact with my classmates and could even hold small conversations. (Unfortunately) many students and employees knew either English or French and so I didn't practice my Finnish too much. Once I realised that I was even dreaming in English.

My working tasks ranged from office work, helping in kitchen and the hostel up to replacing a teacher. Often I was in Villa Mikkola, tinkering with the handicapped people. In the beginning I was not sure, if I am the right person for working with them. But after a while working in Villa Mikkola was one of my favourite tasks. Due to the people there I learned to see the world through another perspective. But also the other people at kristillinen opisto showed me the world from another angle. I realised that values like being open minded, social and respectful are something of the most important. For me, Savonlinnan kristillinen opisto is something like the world in small format where people from different countries come together for studying. And so did I. I am really glad to have had the possibility to be a part in this world. It was a really great time I was granted to experience at the kristillinen opisto. At this point I wish to say thank you very much to all who have accompanied me during this time.

Lämpimiä terveisiä Sveitsistä
Corina Knaus

Dear all,

This is greetings from Taiwan.
After a long, cool winter, I wish all of you prepare to enjoy the bright spring.

Over last year, I have been very grateful to opisto for offering me such a great opportunity in learning finish language and knowing how educational system working in Finland. Working at several different departments and participated in many activities were such great memories. I miss all your smiles, especially the beautiful singing of Helena.

All my dear teachers, workmates, and friends, I want to thank you from the bottom of my heart for all of your incredible assistance. During the time of people's difficulties- no matter who is-, you show me how to try the best to help others that whether the needy face depression, anguish or other challenges. You always tried to handle the situations with humanity and professionalism. It's the spirit of education, the opisto is not only the place for learning but also the support in physical and spiritual needs to look forward to promising tomorrows.

Otherwise, I'm overjoyed with the exquisite gifts that you chosen for me. The lovely remembrance of yours will be used and enjoyed constantly with many pleasant thoughts of you. Again, thanks for all that I have learned from you. Wish you all a wonderful life and please knowing that you're always more than welcome to visit Taiwan.

All the best!

Regards,
Jou

Jou ja Corina

HEPREAN JEEBUS -KURSSI

On lokakuinen torstai-ilta. Savonlinnan kristillinen opiston isoon luokkaan on saapunut kymmenkunta Raamatusta ja hepreankielestä kiinnostunutta. Heprean Jeesus -viikonloppukurssi on alkamassa.

Opiskelijoita on Savonlinnasta ja naapurikunnista, jokunen kauempaankin. Tunnelma on odottavan jännittynyt: "Mitähän tämä kurssi tuo mukanaan? Ymmärrätköhän tästä lopulta yhtään mitään?"

Kurssiesitteessä on luvattu heprean alkeiden läpikäymisen lisäksi

paljon: Syvempää ymmärtämystä Raamattuun ja sen Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä Jumalan Sanan puhtaalla lähteellä virkistymistä.

Alkuesittelyjen ja monen osallistujan seemiläistaustaisen nimen selittämisen jälkeen sukellamme heprean kirjainten maailmaan. Aluksi omituisilta vaikuttavat vänkkyrät ja harakanvarpaat alkavat hahmottua ymmärrettäviksi kirjaimiksi, joista myös meidän käyttämämme latinalaiset kirjaimet ovat saaneet alkunsa. Omat tutut kirjaimemme saavat syvemmän

merkityksen, kun käy selville, että ne ovat olleet alun perin kuvia - ja mikä kaikkein ihmeellisintä, ovat kaikki tavalla tai toisella sidoksissa Kirjoitusten Jeesukseen. Näyttää siltä, että kirjaimetkaan eivät ole syntyneet sattumalta, vaan ne vaikuttavat suorastaan annetuilta. Usko näkee Jumalan käden jäljen ja johdatuksen, järki haluaisi selittää asiat maailmansisäisillä syy- ja seuraussuhteilla. Mutta yhtä kaikki, kiehtovia ja eksoottisia ovat seemiläiset kirjaimet, jotka ovat kaikkien länsimaissa käytettyjen kirjaimistojen perusta ja lähtökohta.

Ilmettelemisen aiheet eivät lopu heprean kirjaimiin. Aluksi lähinnä karpäsen jäljiltä näyttävien vokaalimerkkien avulla kirjaimista muodostuu tavuja ja tavuista heprean sanoja, jotka nekin ovat täynnä teologiaa ja Kristus-saarnaa. Onko tämä todella mahdollista, että Raamatun eli luojamme ilmoituksen kielikin on meille Jumalan antama - eivät vain ne ajatukset, joita sanat ja lauseet kantavat? Pää ja sydän tuntuvat olevan pakahdumaisillaan, asioita ja ajatuksia risteilee suuntaan jos toiseen: "Miksen ole käynyt tällaisella kurssilla jo aiemmin? Jokaisenhan pitäisi tänne

tulla!" Vastaanottokyvyn rajat tulevat vastaan - pieni kuppi pursuaa yli.

Onneksi välillä kuunnellaan ja lauletaan heprealaisia lauluja sekä keskustellaan muustakin. Toisen kurssin jälkeen illalla uni ei tahdo tulla. Heprean kirjaimet, merkit, äänteet sekä sanat surraavat mielessä. Kolmantena kurssipäivänä väsyttää, mutta samalla mieli on ihmeellisen kirkas. Emmauksen tiellä ylösnousseen Herran raamattutunnin kuulleet opetuslapset sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme ollut meissä palaava, kun Hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" (Luuk. 24:32)

Heprean opetus ja Raamatun aarteisiin tutustuminen jatkuu, jos Herran suo ja me elämme. Baruch haba beshem Adonai! Lämpimästi tervetuloa Jeesuksen nimeen!

Heprean opetusta esitteli ja kurseille osallistuneiden palautetta kokosi kurssien opettaja, pastori Juha Muukkonen Torniossa.

Koulutusmatka Kroatiaan

Opiston henkilökunnalla on jo useita vuosia ollut tapana järjestää yhteinen koulutusmatka ennen syyslukukauden alkua. Suunta on kauas maailmalle, ja tällä kertaa Kroatiaan, entisen Jugoslavian alueelle. Matkaan lähdettiin anki varhain sunnuntaiaamuna opiston bussilla ja eväiden kera. Lensimme Helsingistä Münchenin kautta Zagrebiin ja takaisin Wienin kautta keskiviikkoiltana. Neljä päivää tiiviisti yhdessä niin väsyneenä kuin iloisena ja levänneenäkin – siinä sitä yhteishenkeä punnittiin. Nämä pitkät, yhteiset matkat ovat olleet tärkeitä henkilökunnan ryhmäytymisen kannalta, koska on helppo käsitellä monenlaisia esille tulevia asioita ja toimintatapoja, kun lähes koko porukka on yhtä aikaa tiiviisti paikalla.

Kroatiassa opiston yhteistyökumppanina on Sanansaattajien yhteyshenkilö, Zagrebin yliopistossa teologiaa opiskeleva Elina Saari. Menimme tapaamaan häntä ja tutustumaan hänen työhönsä, lähetystyöhön Kroatiassa. Päämäärämme, pikkukaupunki Kutina, oli 80 kilometriä Zagrebista etelään. Sieltä Elinan brasilialais-kroatialainen lähetystyöntekijöiden ryhmä tuli meitä vastaan kentälle. Sama ryhmä kierteli kanssamme ympäri Kroatiaa esittelemässä meille evankelisluterilaisia seurakuntia. Jokaisessa seurakunnassa paikalliset ottivat meidät sydämellisesti vastaan. Meille oli järjestetty hartaushetket kirkkoissa, ja niiden jälkeen herkulliset kroatialaiset kahvipöydät ja mehutarjoilut. Voi niitä herkkuja, viikunoita ja kakkuja; tulee vesi kielelle vielä niitä muistelllessakin. Eräässä seurakunnassa tapasimme paikalliset TV-julkikset. He juonsivat ekumeenisen yhteistyön puitteissa tehtyjä TV- ja radio-ohjelmia. Radio-ohjelmien tekoon osallistui yhteensä 17 seurakuntaa. Heidän mottonsa oli ”mitä lähempänä olemme Herraa, sitä lähempänä olemme toisiamme”. Oli todella mielenkiintoista kuulla ja nähdä arkipäivän elämää Kroatiassa.

Matkamuistona saimme hyviä päätöksiä lukuvuoden toimintaan, muistoja Unescon maailmanperintökohteesta Plitvicen järvien kansallispuistosta ja ikuisia ystäviä brasilialaisista, nuorista lähetystyöntekijöistä. Heidän erikoinen toimintatapansa houkuttella nuoret tanssin avulla pois kaduilta ja eroon huumeista sai meidät innostumaan. Kyseinen tanssiryhmä M18 on jo vierailut opistollakin pari kertaa. Näin sitä verkostoidutaan ja opitaan uutta. Kotimatkan aikana pohdimme, miten voisimme kehittää opiston arvoa asiakkaalle. Koulutus kannattaa aina, niin myös henkilökunnan koulutus. Tämän vuoden koulutusmatkan korvaa Rake-hankkeen puitteissa tehtävä retki Haminaan. Se on henkilökuntakoulutusta, jossa tapaamme neljän eri kristillisen kansanopiston väkeä. Matkasta tulee varmasti antoisa ja mukava. Hyvässä hengessä ja yhteen hiileen puhaltavan henkilökunnan kanssa työt sujuvat hyvin, ja se on opistolle suuri voimavara.

Keittiöremontti

Alkupalvesta 2011 opiston keittiö henkäili vihoviimeisiä henkäyksiään. Keittiön lattiaalatat eivät enää jaksaneet kantaa reippaitten keittäjien askelia, eivätkä kaappien hyllyt kantaa raskaita lautaspinnoja. Keittiö oli jo matkansa päässä. Pitkään se oli opistoa palvellutkin, aina vuodesta 1970. Silloin rakennettiin opiston päärakennus arkkitehti-professori Panu Kailan suunnitelmien mukaan. Vuosien varrella keittiö on saanut ehostusta vain nimeksi – jokunen kaapin ovi on maalattu, siinä kaikki.

Uuden keittiön arkkitehtinä toimi Jarkko Valjus ja valvojana rakennuskuntoarvioija Seppo Honkanen. Ensimmäinen työmaa- ja suunnittelukokous oli 21.3.2011. Saneerausaikatauluksi kaavailtiin ensin aikaväliä 4.4.–1.6.2011. Keittiön valmistumisella oli kiire, koska kesäisin talo on täynnä leiriläisiä ja muita päiväkurssilaisia, ja kattiloiden on oltava paikallaan. Pian urakan aikataulu kuitenkin muuttui. Uusi suunnitelma oli 11.4. alkaen kesäkuun loppuun asti. Vaan kun vanhaa korjataan, niin yllätyksiä tulee. Ilmastointi aiheutti lisätöitä, joiden vuoksi saneeraus oli lopulta valmis 8.7.2011.

Väliaikainen keittiö oli päärakennuksen alakerrassa, jonne sähkömies asensi yläkerrasta irrotetut

keittiön koneet. Ruoka valmistettiin vanhassa leipomossa, ja ruokailu tapahtui viereisessä vapaa-ajantilassa, viehättävässä kellariravintolassa. Kyseinen ravintola osoittautuikin varsin suosituksi. Sinne jäätiin lounaan jälkeen keskustelemaan, ja tuntui kuin olisi ollut ulkomailla ihan oikeassa ravintolassa, niin viihtyisä se oli. Takaisin oikeaan ruokasaliin muutettiin kesäkuun alkupäivinä, sillä onhan se käytännöllisempi ja ilmastointikin on parempi.

Periaatteessa keittiön saneeraaminen on yksinkertaista. Puretaan kaikki vanha pois ja tehdään uudet pinnat. Tilataan ja asennetaan koneet ja kaapit. Sähkömies asentaa sähköt ja putkimies kiinnittää hanat. Lopuksi siivotaan, ja sitten on uusi keittiö valmis. Käytännössä eteen tulee kuitenkin kaikenlaisia kummallisia ja vastoinkäymisiä. Niin meillemkin tuli, ja tässä niistä muutamia. Valvoja etsi rakennekuvia pitkään. Ruokasalin ja keittiön ulkoseinän vieressä lattian lämpöputket olivat aaltopahvin ja hiekan ympäröiminä valettu betoniin. Ne oli korjattava, tai ne olisivat pettäneet. Keittiön ulkoven vieressä lämpöputket eivät menneetkään suoraan alas, vaan jatkoivat kummallisesti matkaansa lattian alla. Ulkokatosta oli kevättuuli irrottanut huovan palasia.

Mitä sitten saimme saneerauksen myötä? Ainakin rakennuksen ulkoasu on keittiön nurkalta katsottuna muuttunut. Lastauslaituri teräsportaineen ja tukikaiteineen on uusi ja turvallinen. Noin kolme metriä keittiön ikkunoita on pesulinjaston takia poistettu, ja tilalla on tavallista ulkoseinää. Sisällä keittiössä kaikki kylmätilat ovat samassa paikassa, kun ennen osa niistä oli alakerrassa. Työturvallisuus ja hygieenisuus ovat uusien ratkaisujen myötä lisääntyneet. Koska ilmastointi uusittiin, on kesähelteellä ja talvella työskentely miellyttävää. Äänieristys takaa sen, ettei koneiden ja työskentelyn melu häiritse.

Vanha sanonta kuuluu, että hevosella pääsee ja rahalla saa. Lisäisin, että jos pankki on armollinen antamaan rahaa, niin sitten ovat asiat kunnossa. Keittiön saneeraaminen tuli kalliiksi, mutta opisto oli pakon edessä. Milloinkaan ei tunnu olevan ylimääräistä rahaa laittaa kaikkia opiston yhtätoista rakennusta täysin kuntoon. Nyt maksellaan pitkän aikaa keittiötä, ja herkutellaan oman keittiön lämpimillä leivonnaisilla. Kiitos kaikille remonttiin osallistuneille hyvästä työstä ja lämmihenkisestä työilmapiiristä!

Soili Isotalo

Helena Strand

KANNATUSYHDISTYS

Yleiset kokoukset

Vuosikokous pidettiin opistolla 10.4.2011. Läsnä oli 7 kannatusyhdistyksen jäsentä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat.

Vuonna 2011 kannatusyhdistyksen jäsenmaksun suoritti 83 henkilöä. Vuosijäseniä on 83, ainaisjäseniä 66 ja yhteisöjäseniä 22 yhteensä 171 jäsentä.

Kannatusyhdistyksen hallitus / opiston johtokunta 2011

Puheenjohtaja Tuunainen Tommi	2010-2013
Varapj Virtanen Kari, talousjohtaja	2011-2014
Heikkilä Jaakko, kääntäjä	2010-2012
Härkönen Reima, rehtori	2011-2014
Lindeberg Anna-Mari, FT, mus.lehtori	2011-2014
Muhonen Pentti, eläkk. oleva poliisi	2010-2013
Mutikainen Helena, fysioterapeutti	2010-2012
Nokelainen Ulla, opinto-ohjaaja	2010-2012
Tyni Tero, srk-pastori	2010-2013

Johtokunnan kokouksiin on osallistunut myös rehtori, joka toimi esittelijänä ja sihteerinä. Puhevaltaisena on kokouksissa myös ollut henkilökunnan edustaja Jukka Kiesiläinen. Johtokunta kokoontui 7 kertaa ja pöytäkirjoihin tuli 82 pykälää.

KUNNIAJÄSENET

Heikkilä Suoma	Ronkainen Olavi
Juutilainen Kimmo	Rönkkönen Siilas
Juutilainen Ritva	Tegelberg Viljo
Muttalainen Pirjo	Torpakko Pirkko

HENKILÖKUNTA 2011

Rehtori

Riikonen Teuvo V.
Isotalo Soili

rehtori
vararehtori,
maahanmuuttajien
perusopetuslinjan vastaava opettaja

Päätoimiset opettajat

Airila Marika

maahanmuuttajien suomen kielen
jatkolinjan vastaava opettaja
kymppiluokan vastaava opettaja
maahanmuuttajien suomen kielen
sovelletun linjan vastaava opettaja
kädentaitojen erityislinjan vastaava
opettaja

Ikäheimonen Piia
Ollilainen Annika

kuvataidelinjan vastaava opettaja
perusopetusryhmän vastaava opettaja
kymppiluokan vastaava opettaja
maahanmuuttajien suomen kielen
linjanja taidelinjan vastaava opettaja
maahanmuuttajien Perusopetuslinjan
vastaava opettaja

Parviainen Airi

kurssisihteer
toimistonhoitaja
koulutussuunnittelija
toimistotyöntekijä

Pelkonen Anne
Ralli Johanna
Räsänen Matti
Strand Helena

Viljakainen Jaana

Toimisto

Blomberg Kirsi
Hirvonen Pirjo Liisa
Luostarinen Eija
Orlova Anne

keittäjä
emäntä
keittäjä

Keittiö

Liukko Asta
Matikainen Paula
Parkkonen Arja

kiiteistöhoitajan apulainen
kiiteistöhoitaja
siistijä

Kiinteistönhuolto

Holopainen Teuvo
Kiesiläinen Jukka
Korte Eila

IT-tuki

Tieto- ja viestintäteknikka
Pitkänen Petteri

TUNTIOPETTAJAT PERUSOPPIJAKSOLLA

Andersin-Karhu Niina
Auvinen Oiva
Eskelinen Juha
Hänninen Kaija-Leena
Järvensivu Janne
Ketolainen Marianne
Kosonen Jarkko
Kostamo Nora
Makkonen Matti
Pelkonen Anne-Mari
Pitkänen Petteri
Pyykkö Maire

kymppiluokan aineita
musiikkieto, musiikkitaito
sähkökitaransoitto
akvarellimaalaus
rummut, bändisoitto, liikunta, musiikki
piirustus, keramiikka
englanti, suomi
musiikin teoria
sävellysoppi
piirustus, maalaus
ATK, matematiikka, fysiikka, kemia
värioppi, sommittelu,
akvarellimaalaus,
master-class-työ-näytös
kymppiluokan kuvataide,
sarjakuvapiirtäminen
studiotekniikka

Sairanen Pauliina

Valtonen Tuomo

Lueteltujen opettajien lisäksi kaikilla linjoilla ja kursseilla on ollut useita eri alojen asiantuntijoita.

Johanna Ralli

Piia Ikäheimonen

Jukka Kiesiläinen

Tilintarkastuskertomus

Savonlinnan kristillinen opisto ry:n jäsenille

Olemme tilintarkastaneet Savonlinnan kristillinen opisto ry:n kirjanpidon, tilinpäätöksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1.2011 - 31.12.2011. Tilinpäätös sisältää taseen, tuloslaskelman ja liitetiedot.

Johtokunnan ja rehtorin vastuu

Johtokunta ja rehtori vastaavat tilinpäätöksen laatimisesta ja siitä, että se antaa oikeat ja riittävät tiedot Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten mukaisesti. Johtokunnan ja rehtorin on huolehdittava siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lainmukainen ja varainhoito on luotettavalla tavalla järjestetty.

Tilintarkastajan velvollisuudet

Velvollisuutenamme on antaa suorittamamme tilintarkastuksen perusteella lausunto tilinpäätöksestä. Tilintarkastuslaki edellyttää, että noudatamme ammattieettisiä periaatteita. Olemme suorittaneet tilintarkastuksen Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti. Hyvä tilintarkastustapa edellyttää, että suunnitellamme ja suoritamme tilintarkastuksen hankkiaksemme kohtuullisen varmuuden siitä, onko tilinpäätöksessä olennaista virheellisyttä, ja siitä, ovatko johtokunnan jäsenet tai rehtori syyllistyneet tekoon tai laiminlyöntiin, josta saattaa seurata vahingonkorvausvelvollisuus yhdistystä kohtaan, taikka rikkooneet yhdistyslakia tai yhdistyksen sääntöjä.

Tilintarkastukseen kuuluu toimenpiteitä tilintarkastusevidenssin hankkimiseksi tilinpäätökseen sisältyvistä luvuista ja siinä esitettävistä muista tiedoista. Toimenpiteiden valinta perustuu tilintarkastajan harkintaan, johon kuuluu väärinkäytöksestä tai virheestä johtuvan olennaisen virheellisuuden riskien arvioiminen. Näitä riskejä arvioidessaan tilintarkastaja ottaa huomioon sisäisen valvonnan, joka on yhdistyksessä merkityksellistä oikeat ja riittävät tiedot antavan tilinpäätöksen laatimisen kannalta. Tilintarkastaja arvioi sisäistä valvontaa pystyäkseen suunnittelemaan olosuhteisiin nähden asianmukaiset tilintarkastustoimenpiteet mutta ei siinä tarkoituksessa, että hän antaisi lausunnon yhdistyksen sisäisen valvonnan tehokkuudesta. Tilintarkastukseen kuuluu myös sovellettujen tilinpäätöksen laatimisperiaatteiden asianmukaisuuden, toimivan johdon tekemien kirjanpidollisten arvioiden kohtuullisuuden sekä tilinpäätöksen yleisen esittämistavan arvioiminen.

Käsityksemme mukaan olemme hankkineet lausuntonne perustaksi tarpeellisen määrän tarkoitukseen soveltuvaa tilintarkastusevidenssiä.

Lausunto

Lausuntonamme esitämme, että tilinpäätös antaa Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Savonlinnassa 12. päivänä huhtikuuta 2012

PricewaterhouseCoopers Oy
KHT-yhteisö

Jukka Lievonen
KHT

Harri Jylhä
HTM

TALOUS v. 2011

TASE 31.12.2011

VASTAAVAA

AINEETTOMAT HYÖDYKKEET	30 945,86
AINEELLISET HYÖDYKKEET	
MAA- JA VESIALUEET	53 335,71
RAKENNUKSET JA RAKENNELMAT	1 344 062,14
KONEET JA KALUSTO	55 217,77
KÄYTTÖÖM ARV PAP JA MUUT PITKÄAIK SIOITUKSET	
OSAKKEET JA OSUDET	1 368,86
MUUT SIOITUKSET	1 000,00
VAIHTO- JA RAHOITUSOMAISSUUS	
VAIHTO-OMAISSUUS	16 692,85
SIIRTOSAAMISET	8 476,00
LYHYTAIKAISET SAAMISET	150,00
RAHAT JA PANKKISAAMISET	2 524,58
TASE VASTAAVAA	1 513 773,77

VASTATTAVAA

PÄÄOMA	399 474,68
EDELLISTEN TILIKAUSIEN YLIJÄÄMÄ	170 635,84
TOIMINTAPÄÄOMAT YHTEENSÄ	570 110,52
TILIKAUDEN ALIJÄÄMÄ	-143 321,99
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	426 788,53

VIERAS PÄÄOMA

PITKÄAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA	
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	878 909,51
MUUT PITKÄAIKAISET VELAT	504,56

LYHYTAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA

LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	50 000,00
SAADUT ENNAKOT	26 045,00
OSTOVELAT	46 041,60
MUUT VELAT	13 010,74
SIIRTOVELAT	72 473,83
TASE VASTATTAVAA	1 513 773,77

Opiston First Lady

Pirjo-Liisa Hirvonen aloitti työt opiston toimistossa vuonna 1977 rehtori Olavi Ronkaisen aikana. Opistolla Pirjo-Liisa tunnetaan aamuvirkkuna työmyyränä, joka tietää lähes kaiken. Opiston opiskelijat ja työntekijät tietävät että hän on aina valmis auttamaan myös kiperissä tilanteissa. Hänen rauhallinen olemuksensa ja toisia kunnioittava käytöksensä on esimerkkinä meille kaikille työntekijöille. Pirjo-Liisan yli kolmekymmentävuotiseen työuraan opistolla sopii hyvin sanonta: ihmisiä tulee ja ihmisiä menee, mutta Pirjo-Liisa pysyy.

Muistatko vielä ensimmäisen työpäiväsi?

Muistan, koska silloinen rehtori Olavi Ronkainen tuli tervehtimään ja kertoi, että hänellä on 8 lasta. Hän luetteli nimet ja sitten vielä lasten lisänimet. Ajattelin, että niitä en ikinä muista!

Mistä asioista nautit työssäsi?

Työn monipuolisuudesta ja siitä ettei ikinä aamulla tiedä, mitä päivä tuo tullessaan. Sitten tietysti upea ympäristö ja supermukavat työtoverit.

Mikä on ollut vuosien saatossa haastavinta työssäsi?

Työ on aina ollut paineenalaista ja sitä on ollut paljon. Tietysti tietotekniikan tulo toimistoon on tuonut haasteita.

Jos et olisi toimistonhoitaja, mikä olisit?

Jokin muu toimistoala, koska koulutukseni on yo-merkonomi.

Mieleenpainuvien muistosi työvuosilta?

Oli tulossa illalla johtokunnan kokous klo 18 ja silloinen kirjanpitäjä Marjatta Pentikäinen kysäisi klo 15, ootko muuten tehnyt toimintakertomuksen illan kokoukseen? No en ollut ja se harsittiin kokoon kolmessa tunnissa!!!

Mitkä ovat suurimmat muutokset työurasi aikana opistolla?

Tietotekniikan tulo ja valtionavun perusteiden ja rakenteiden muutokset.

Kuinka rentoudut työajan jälkeen?

Vapaa-ajan harrastuksiini kuuluu tanssi, kävely ja lukeminen

Mikä on elämänfilosofiasi / mottosi?

Sanon kolme:
Ei tämä mitään,
olen kokenut pahempaakin!
Mitä teet toiselle, sen teet itsellesi!
Tämä on vain järjestelykysymys!

SAVONLINNAN KRISTILLINEN OPISTO

Opistokatu 1

57600 Savonlinna

015 572 910

info@sko.fi

www.sko.fi